

NEN I CARRER

Sorties al carrer joiós,
res era trist dins la pobresa,
tenies enfront el camp verd, gris i terrós
i l'amorosiment de la brisa del mar.

Et senties dintre teu en el tot,
vivies els fets menuts quotidians:
el traginer amb el seu carro remís,
el fuster amb el grinyol estrident de la serra
i la ferum aspra de la peüllà en ser ferrats els cavalls.

Els esclops mariners creuaven l'espai amb batecs secs i sobtats
mentre les dones xerraven arrecerades del vent,
entre la fulgor vistosa de les faldilles i mocadors
i l'aroma impel·lent de vida del carrer mariner.

La mar per a tu era també un somni de vida,
el seu jaç era manyac, dolç i silent
amb l'estremiment ardorós del peix
i la blavor argentada del sardinal.

Així el carrer et marcava el pas del temps:
matins de claror espontània i lluïssor de vidres i cortines,
migdies closos en vaga sopor,
capvespres encesos de passió tardorenca.

Venturosa la nit cobria finalment el poble,
que jeia vora mar i en companyia,
entre el panteix calmós del cel i l'onada
que et portava a un nou somni, vigorós, enigmàtic i extasiat.

Joan Barceló i Coll